

Να κτίσουμε το αντιφασιστικό μέτωπο

Η επίθεση των φασιστών στο ΤΕΠΑΚ δεν ήταν το πρώτο περιστατικό που φασίστες κτυπούν εκδηλώσεις της αριστεράς και του αντιφασιστικού κινήματος. Προηγήθηκε λίγες βδομάδες νωρίτερα η επίθεση σε αντιφασιστική εκδήλωση πάλι στην Λεμεσό, η παρενόχληση της κοινοτικής συναυλίας στο Λήδρα Πάλας τον περασμένο Νοέμβρη, η επίθεση σε εκδήλωση που μιλούσε ο Ταλάτ και πάλι στη Λεμεσό, η επίθεση σε τουρκοκύπριο ταξιτζή στον Αγιο Δομέτιο και πολλά άλλα.

Αποθρασιμένοι οι φασίστες από την ανοχή της κυβέρνησης και της αστυνομίας και ενθαρρυνμένοι από τα καλά λόγια του αρχιεπισκόπου που τους χαρακτήρισε «καλά παιδιά» συνεχίζουν το άθλιο έργο τους.

Αυτή τη φορά όμως τα πράγματα ήταν διαφορετικά. Αυτό οφείλεται σε δύο κυρίως λόγους. Ο ένας είναι ότι ο ρόλος αυτών των ναζιστικών συμμοριών έγινε εξαιρετικά επικίνδυνος και μέσα στη Βουλή με αποκορύφωμα την τροπολογία που πέρασε το ΕΛΑΜ με την στήριξη των απορριπτικών κομμάτων και την ανοχή του κυβερνητικού κόμματος που τίναξε στον αέρα την διαδικασία των συνομιλιών. Δεν περιορίζονται δηλαδή σε μεμονωμένες κινήσεις, να σκορπούν δηλαδή το ρατσιστικό τους δηλητήριο και να κτυπούν μετανάστες ή τουρκοκύπριους αλλά διεκδικούν πολύ πιο σημαντικό ρόλο στο καθορισμό των πολιτικών εξελίξεων στο Κυπριακό. Μπορεί η επίσημη δεξιά να αφήνει το περιθώριο στους φασίστες να κάνουν τα δικά τους αλλά δεν είναι ακόμη η ώρα να τους αφήσει και την πρωτοβουλία των κινήσεων. Παρόλα αυτά το γεγονός ότι δυό φασίστες βουλευτές, από τους 56 που αποτελούν το κοινοβούλιο κατάφεραν να περάσουν τροπολογία για να γιορτάζεται το ενωτικό δημοψήφισμα στα σχολεία, κάτι που αποτελεί κόκκινο πανί για τους τουρκοκύπριους, είναι μια επικίνδυνη εξέλιξη που δείχνει πόσο ανίκανα είναι τα αστικά και μικροαστικά κόμματα να τους αντιμετωπίσουν

Ο δεύτερος λόγος είναι ότι η πρόκληση ήταν πολύ μεγάλη για να μείνει αναπάντητη όχι μόνο από την κυβέρνηση και το κυβερνητικό κόμμα αλλά ακόμα και από τα κόμματα του υποτιθέμενου ενδιάμεσου χώρου, όλους αυτούς δηλαδή που την προηγούμενη περίοδο τους έκαναν πλάτες και τους έστρωναν το χαλί να περάσουν τις εθνικιστικές τους πολιτικές. Επιτέθηκαν απροκάλυπτα σε ένα ακαδημαϊκό ίδρυμα και επιχείρησαν να διαλύσουν μια εκδήλωση συζήτηση που αφορούσε τις προοπτικές επίλυσης του κυπριακού. Να επιβάλουν δηλαδή τη ναζιστική σιωπή. Ξεσηκώθηκε τέτοιος σάλος από τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και τα ΜΜΕ που δεν μπορούσαν να το συγκαλύψουν.

Φυσικά οι ανακοινώσεις αυτών των κομμάτων ήταν νερόβραστες. Ιδιαίτερα της ΕΔΕΚ που καμαρώνει ότι ήταν αυτή που αντιστάθηκε στο πραξικόπημα και την Χούντα. Σίγουρα θα τρίζουν τα κόκαλα του Δώρου Λοίζου και των άλλων αγωνιστών της ΕΔΕΚ που σκοτώθηκαν από τους φασίστες. Δεν μπορούμε να έχουμε καμιά εμπιστοσύνη ούτε σε αυτούς αλλά ούτε και στην κυβέρνηση ότι μπορούν να σταματήσουν τη φασιστική απειλή. Αντίθετα οι αντιδράσεις από τα κάτω ήταν πολύ πιο σημαντικές και έδειξαν ότι υπάρχει ένας κόσμος που θέλει να δώσει τη κόντρα με τους φασίστες.

Σημαντικό ήταν επίσης και τα αντανakλαστικά που έδειξε το ΑΚΕΛ που κάλεσε άμεσα κινητοποίηση αντίδρασης. Ποτέ στο παρελθόν δεν έγινε κάτι τέτοιο. Δηλαδή να αντιδράσει τόσο άμεσα το ΑΚΕΛ γιατί κτυπήθηκε εκδήλωση της άκρας αριστεράς. Στην καλύτερη περίπτωση να το έκανε όταν κτυπιόντουσαν δικές του εκδηλώσεις και τα δικά του μέλη. Παρα τις αδυναμίες που είχε η εκδήλωση ήταν μια πολύ σημαντική ενέργεια που θα πρέπει να την αξιοποιήσουμε για μελλοντικές συνεργασίες.

Τα τελευταία δυο χρόνια το ΑΚΕΛ και η επαναστατική αριστερά καταφέραμε να συντονιστούμε και να συνεργαστούμε στην διοργάνωση των μεγάλων αντιφασιστικών κινητοποιήσεων του Μάρτη. Εφτασε η ώρα να κάνουμε ένα βήμα πάρα κάτω.

Μπορούμε και πρέπει να βρούμε τον τρόπο να στήσουμε ένα μόνιμο αντιφασιστικό μέτωπο που να μπορεί να αντιδρά άμεσα σε τέτοια περιστατικά, που να επεξεργαστεί ένα πρόγραμμα αντιφασιστικών δράσεων και πολιτικών, που να συντονίζεται με το διεθνές αντιφασιστικό κίνημα και να αξιοποιά την αντιφασιστική διάθεση που φάνηκε ότι υπάρχει μέσα στη κοινωνία.

Η εμπειρία των τελευταίων χρόνων έδειξε ότι κάτι τέτοιο είναι όχι μόνο αναγκαίο αλλά και εφικτό. Η Εργατική Δημοκρατία έχει πάρει πρωτοβουλίες προς αυτή τη κατεύθυνση και δίνει όλες τις τες δυνατότητες για την επιτυχία αυτού του σκοπού.

Ντίνος Αγιομαμίτης

Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση, Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση, Εργατική Δημοκρατία (Τεύχος 154), Δεκαετία 2010-2019, Λευκωσία (νότια), 2017

From:
<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:
<https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:magazines:ergatikidimokratia:no154:fasismos2&rev=1673122724>

Last update: 2025/04/20 19:47

